

РЕШЕНИЕ

№ 3536

гр. София, 01.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3775** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. П. В.-И. срещу Решение № 20022542/25.01.2021 г. по НАХД № 152/2020 г. по описа на СРС, НО, 115 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № НП-00114/06.12.2019 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на лицето е наложена глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал.1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – КПКОНПИ – в съдебно заседание се представлява от юрк. А., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че при направена на 10.07.2019 г. проверка в Публичен регистър в Дирекция „Публичен регистър и конфликт на интереси“, било установено, че А. П. В.-И., в качеството си на главен архитект на [населено място], не е подала в законоустановения срок, а именно до 15-ти май 2019 г., своята ежегодна декларация за деклариране на имуществото и интересите по ЗПКОНПИ. С писмо, връчено на 23.07.2019 г., тя била поканена да се яви на 30.07.2019г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ за връчване на АУАН, но същата не се явила на указаната дата, време и място. Поради неявяването ѝ, в нейно отсъствие бил съставен АУАН № ПР—75 от 30.07.2019 г., който бил изпратен за връчване чрез общинската администрация на [населено място] и съответно бил връчен на жалбоподателката на 17.09.2019 г. На 24.09.2019 г. същата подала писмени възражения срещу издадения АУАН, в които изложила съображения за служебна ангажираност и за ангажираност с грижи за близки от семейството, които станали причина за несвоевременното подаване на ежегодната декларация. Тези писмени възражения били взети предвид, но не повлияли на изводите на наказващия орган, поради което на 06.12.2019 г. било издадено Наказателно постановление.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН. НП отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, декларация за имущество и интереси се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година. Според чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, Лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси.

А. И. е лице, заемащо публична длъжност, в качеството си на главен архитект на [община], поради което за нея е налице задължение по цитираните по-горе разпоредби на чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за подаване на декларация за имущество и интереси в срок до 15 май. Видно от приложеното копие от декларация на лицето, същата е подадена на 27.06.2019 г., т. е след крайния срок 15.05.2019 г. Този факт не се оспорва от наказаното лице.

К. състав приема, че установеното нарушение е безспорно доказано.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че при постановяването на решението си СРС не е обсъдил представените от наказаното лице доказателства. В решението си СРС е посочил, че са представени доказателства, видно от които лицето е полагало грижи спрямо близките си, но това обстоятелство не изключва вината и не е основание да се приеме, че не е налице констатираното нарушение. Неотнормено при преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото в НП нарушение е дали има промяна в обстоятелствата, подлежащи на деклариране, тъй като задължението за подаване на ежегодна декларация не е обвързано с евентуална промяна на обстоятелствата.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. В случая, определената глоба е в законоустановения минимум от 1 000 лв.

К. състав споделя изводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20022542/25.01.2021 г. по НАХД № 152/2020 г. по описа на СРС, НО, 115 състав.

ОСЪЖДА А. П. В.-И. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на КПКОНПИ сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.